

dertil. Forholdene har ført med sig, at en Mængde Mennesker dels op søger og dels henvises til mig for at faae en og anden Oplysning om Sløjd, sætte sig ind i Sagen, bese Udstillingen af Materiellet o. s. v. Disse Ting tilfammen optager saa meget af min Tid, at jeg har maattet opgibe blandt Andet mine Undervisningstimer, og at jeg stadig maa holde en Lærer her hjemme. Tvoes hertil en ikke ringe direkte Udgift til Reiser o. s. v. i Sløjdfagets Interesse, da vil det ses, at den stadig koster mig Meget, mere end jeg kan og tør vedblive at ofre derved. 4. At jeg trods min Uformuenhed og den store Risiko, der er forbunden med en saadan ny Sags Indførelse, har bovet at gjøre de foreløbige Skridt for egen Regning, ligger i, at det var og er min Overbevisning, at skal en Sag som denne vinde Indgang, da maa en enkelt Mand sætte hele sin Kraft og Energi ind derpaa; men naar Sagen allerede nu er bovet saa stærkt frem, vil Krævene, der i Fremtiden stilles, blive større end at jeg, der Intet eier, vil kunne fyldestgjøre dem, saa meget desmere som jeg for at naae saa vidt har maattet gjøre nogen Gjæld. 5. At det vil være af overmaade stor Betydning for Sløjdfagets heldige Udvikling, at den er centraliseret i Hovedstaden. Her findes der Kræfter til at støtte Lærerruddannelsen saaledes, at den kan blive grundig og alsidig. Her findes pædagogiske og tekniske Hjælpemidler, der nødvendig maa til. Ved Centralisation af Lærerruddannelsen, Værktøjets Anskaffelse o. s. v. kan der øves fornøden Kontrol af Sagtyndige, og uheldige og misvisende Retninger kan derved til en vis Grad undgaaes. Dette faar navnlig sin gennemgribende Betydning, saalænge man endnu ikke har lært ret at skjelne mellem Sløjd og Husflid. Indtil dette sker vil en Centralisation alene af den Grund være overmaade heldig. 6. Det er en Selvfølge, at en Eiendom, som den jeg har erhvervet, der er stor nok til at kunne tilfredsstille en fuldt udviklet Centralstoles Behov, men temmelig stor til de øieblikkelige Krav, taber meget i Udleieværdi, naar der daglig er Tummel af de mange Elevers Arbeiden og Færden. Her har dette Moment havt til Følge, at jeg ikke har kunnet udleie en større Leilighed (paa 800 Kr.) og at jeg har maattet bortleie en anden, der var kalkuleret til 900 Kr. for 700 Kr. og de andre i Forhold dertil. Dette Moment har tillige haft til Følge, at Taxationen, der kun ansætter Eiendomme efter den Lejeværdi, de formentlig kan give, taxerede den meget laant i Forhold til dens Værdi som Sløjdfagets Centralanstalt. Eiendommens Værdi ansloges af Taxationen til 118,280 Kr., men paa Grund af dens Indretning som Skole o. s. v. ansattes den til en Handelsværdi af kun 92,000 Kr.; dette har igjen til Følge, at de nødvendige Laan blev meget dyrere, og at de aarlige Udgifter selvfølgelig bliver større. 7. Eiendommen har en til Formaalet heldig Beliggenhed, nær ved Sporvognslinier, stødende lige op til Vandets største Latinskole (Schneeklotz's), hvis Bestyrere interesserer sig levende for min Skoles Udvikling og vil støtte den paa bedste Maade ved Raad og Daad og da især ved at afgive Forøgs-klasser til Normalstolen. Eiendommen ligger frit med Have paa begge Sider. Alle Værelserne ere høje, lyse og luftige. Selve Bygningen har et tilfaldende Ydre, er overmaade solidt bygget og passer i en særlig Grad til dette Brug. 8. Det stod klart for mig, at skulde Sløjden vinde den Fremgang, den fortjente, og komme til at vise, hvilke Kræfter den har i Sie, da maatte den have sit eget Hjem, derfor kunde jeg ikke undlade at kjøbe den mig paa billige Billaar tilbudte Eiendom, der i en særlig Grad passede til Formaalet. Den Erfaring, jeg siden har vundet, har tilfulde bekræftet min Opfattelse. Jeg har som nævnt virket ihærdigt for Sløjdagen i flere Aar, ofte paa meget bekostelig Maade, og har til Dato modtaget i alt følgende offentlige Understøttelser dertil. S. 1886 300 Kr. fra det høie Kultusministerium, 200 Kr. af Dansk Sløjdforening til Husleiehjælp af min Skole paa Nytorv 3. Dernæst har jeg laant Værktøi af Dansk Sløjdforening for (ca. 700 Kr. For 12 Læreres Uddannelse har jeg faaet 600 Kr. og for at indrette og sætte Sløjdfkolerne i Gang 300 Kr. Naar jeg har tilladt mig denne ærbødige Henvendelse til det høie Folkething med Hon om Tilbud, da er Grunden ikke alene den, at jeg personlig vilde nyde godt deraf, skjøndt dette Hensyn ogsaa har noget Værd for en Familiefader med 6 ukonfirmerede Børn, der har ofret en Række af sine bedste Aar, sin Stillning og en mindre Formue paa at bringe Sløjdfagen frem i en for vort Land passende Skikkelse, saa er dette dog ikke mit eneste eller væsentligste Hensyn; dette gjælder Sløjdfagen, den har jeg kjæmpet og lidt meget for, og den vilde jeg saa inderlig gjerne have Lov til at ofre mine Kræfter. Sætter det høie Folkething min Skole i Stand til at bestaa og udvikle sig, ved at give mig den attraaede Understøttelse, da tror jeg sikkert, at Sløjdfagen vil vinde derved; faar jeg derimod ingen Tilbud, da kan min Skole umulig bestaa, og jeg tvinges til at opgibe min Virksomhed i denne Sags Tjeneste. Af medfølgende anbefaling fra Dansk Sløjdforening vil det ses, at den fuldtud anerkjender min